

Kumppanuussopimukset Helsingin sosiaalivirastossa

Riitta Halttunen-Sommardahl
14.9.2010

Kumppanuussopimusten tarkoitus

- Kyse on yhteistoimintasopimuksesta
- Sopijaosapuolten kesken ei liiku rahaa.
- Ostopalvelusopimukset ovat eri asia.
- Kirjallinen sopimus helpottaa yhteistyötä: siihen on helppo palata ja se sitoo kumppaneita yhteiseen tekemiseen ja tavoitteisiin.
- Ennakoitavuus paranee, tiedetään osapuolten suunnitelmat
- Kumppanuussopimus kannattaa tehdä tarvittaessa, ei pakonomaisen

Kumppanuussopimuksen rakenne

- Sopijapuolet
- Sopimuksen kohde ja sen tavoite
- Sopijaosapuolten osuudet ja vastuut
- Yhteistyö
- Tiedotus
- Arviointi
- Sopimuksen voimassaolo
- Sopimuskappaleet

Kumppanuuskeskustelut

- Kumppanuuskeskustelut osapuolten kesken käydään kaksi kertaa vuodessa
 - Alkuvuonna suunnitelmat ja loppuvuonna toteutuneet asiat
- Kumppanuuskeskustelun sisältö
 - Käydään läpi kumppanuussopimuksen asiat
 - Mitä toiveita kumppaneiden kesken?
 - Tulevaisuuden näkymät

Arviointi

- Kumppanuuskeskustelut ja niiden dokumentointi ovat tavoitteiden ja toiminnan sekä prosessin arviointia
- Asiakasryhmän haastattelut kumppanuussopimuksella sovitusta toiminnasta
 - Ikäihmisten korttelitupa: asiakasryhmän haastattelu ennen kumppanuuskeskustelua.
 - Kysymyksenä: Mikä toimii, mitä hyvää? Mikä ei toimi, kehitettävää? Mikä merkitys korttelituvalla on arkeen/elämää?

Esimerkkejä kumppanuussopimuksista

- Ikäihmisten korttelitupa: sopimus asukasyhdistyksen, omakotiyhdistyksen ja sosiaaliviraston kesken (Siltämäki-Suutarila)
- Asukastalotoiminta: sopimus järjestön, sosiaaliviraston kahden toimiston kesken (Itä-Pasila)
- Alueellinen yhteistyö: sopimus asukasyhdistyksen, järjestön ja sosiaaliviraston kesken (Pihlajamäki9)